

Predicting the Physical Development of Qaen City using Satellite Images

Ahmad Asadi ^{1*}, Ebrahim Akbari ², Najmeh Shafie ³

1- Assistant Professor of Geography and Urban Planning, Faculty of Humanities, Bozorgmehr University of Qaenat, Qaen, Iran

2- Master of Remote Sensing and GIS, Faculty of Geography and Environmental Sciences, Bozorgmehr University of Qaenat, Qaen, Iran

3- Ph.D. Candidate of Geomorphology, Faculty of Geography and Environmental Sciences, Hakim Sabzevari University, Sabzevar, Iran

Abstract

The growth of cities and their impacts on the environment have disastrous consequences. But, with having the knowledge of the areas, investigation, employment, and proper use of new technologies, sustainable development can be achieved. On the other hand, geography and its most important indicators, especially geomorphology as a specialized science, can play an important role in the growth and development of urban centers. The present study examines the development status of the city and the risks that affect its development. In the present study, using the remote sensing and geographic information system of land use changes in the city of Qaen, in order to estimate the increase in the urban area and the reduction of agricultural and horticultural lands in the period from 2000 and 2017, and also its effect on the geomorphological hazards (such as fault, waterway and lithology) has been studied in the region. The area of use was characterized by maximum similarity algorithm, supervised method and Markov chain model at 1404 horizons. The results of this study show that during the years 2000, 2010 and 2017, the area of use of the boundaries built in the city of Qaen has increased and this increase has brought the city closer to the clay formations, faults and main waterways. So that constructed lands (114.84%), gardens and agricultural lands (99.1%), uncultivated lands (99.71%) and rangeland (99.94%) will change. The combination of different data to obtain more accurate and coherent outcomes as well as a vision for identification of favorable areas for urban growth and development in the coming years will be considered as the innovation of this research.

Keywords: Satellite Images, Land Use Changes, Markov Chain Model, Geomorphic Hazards, Qaen.

فصلنامه علمی برنامه‌ریزی فضایی (مقاله پژوهشی)

سال دهم، شماره یکم، (پیاپی ۳۶)، بهار ۱۳۹۹

تاریخ وصول: ۹۷/۱۰/۱۱ تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۶/۱۳

صص: ۸۴-۶۷

پیش‌بینی توسعه فیزیکی شهر قائن با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای

احمد اسدی^{۱*}، ابراهیم اکبری^۲، نجمه شفیعی^۳

۱- استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بزرگمهر قائنات، قائن، ایران

۲- کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، دانشکده جغرافیا و علوم محیطی، دانشگاه بزرگمهر قائنات، قائن، ایران

۳- دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشکده جغرافیا و علوم محیطی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

چکیده

رشد شهرها و تأثیرات حاصل از آن بر محیط پیرامون، پیامدهای زیان‌باری به دنبال دارد؛ اما با شناخت و آگاهی از نواحی، بررسی، به‌کارگیری و استفاده بهینه از علوم و فناوری‌های جدید می‌توان به سمت توسعه پایدار حرکت کرد؛ از سویی جغرافیا و شاخص‌های بسیار مهم آن به‌ویژه ژئومورفولوژی به‌مثابه علمی تخصصی و کاربردی، نقش مؤثری در رشد و گسترش مراکز شهری دارد. در پژوهش حاضر، وضعیت توسعه شهر و مخاطراتی بررسی شده است که بر این توسعه تأثیر می‌گذارد. در این پژوهش با استفاده از قابلیت تکنیک سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، تغییرات کاربری اراضی شهر قائن به‌منظور تخمین افزایش سطح مجموعه شهری و میزان کاهش اراضی کشاورزی و باغی در بازه زمانی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۷ بررسی شد؛ همچنین تأثیر آن بر مخاطرات ژئومورفولوژیکی از جمله گسل، آبراهه و لیتولوژی در منطقه ارزیابی شد. در ادامه محدوده کاربری با الگوریتم حداکثر مشابهت، روش نظارت شده و مدل زنجیره مارکوف در افق ۱۴۰۴ مشخص شد. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد طی سال‌های ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶ مساحت کاربری محدوده‌های ساخته شده در شهر قائن افزایش داشته و این افزایش سبب نزدیک شدن شهر به سازندهای رسی، گسل‌ها و آبراهه اصلی شده است؛ به‌طوری که مساحت اراضی ساخته شده (۱۱۴/۸۴ درصد)، باغ‌ها و زمین‌های کشاورزی (۹۹/۱ درصد)، زمین‌های بایر (۹۹/۷۱ درصد) و مراتع (۹۹/۹۴ درصد) تغییر خواهد کرد. تلفیق داده‌های متفاوت برای به دست آوردن نتایج دقیق‌تر و منسجم‌تر و همچنین آینده‌نگری برای شناسایی مناطق مساعد به‌منظور رشد و گسترش شهری در سال‌های آتی، نوآوری این پژوهش محسوب می‌شود.

واژه‌های کلیدی: تصاویر ماهواره‌ای، تغییرات کاربری اراضی، مدل زنجیره مارکوف، مخاطرات ژئومورفیک، قائن.

مقدمه

جهان امروز، جهان شهری است که متأسفانه نتیجه آن دوری از محیط طبیعی و پذیرش ناخواسته نامتعادلی‌هایی است که از روابط ناموزون انسان‌ها و فضای شهری نشئت می‌گیرد (فرید، ۱۳۷۵: ۸). نحوه استفاده از زمین شهری از مهم‌ترین مسائل زندگی امروزی است (سیف‌الدینی، ۱۳۸۱: ۱۶۱). توسعه شهری که مناطق وسیعی از سطح زمین را پوشش می‌دهد، امروزه در عرض‌های پایین به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه اهمیت می‌یابد که رشد شهرها در آنها از اروپا و آمریکای شمالی سبقت گرفته است (Chengtai, 1999: 960).

توسعه فیزیکی در شهرهای ایران به دلیل ویژگی‌های جغرافیایی، تراکم انسانی، رشد جمعیت و مهاجرت‌های رو ستایی، همواره با دگرگونی در ساختار شهر همراه بوده و این عوامل بر شکل‌گیری توسعه نامتوازن شهری اثر فراوان داشته است. بدین ترتیب رشد شهرنشینی طی دهه‌های گذشته با توان تجهیز فضاهای شهری و گسترش زیرساخت‌ها متناسب نبوده و مشکلات فراوانی را به وجود آورده است؛ نظیر گرانی مسکن، بیکاری و اسکان غیررسمی در سیمای ظاهری شهرها (عابدینی و مقیمی، ۱۳۹۱: ۱۵۰). بر این اساس در برنامه‌ریزی‌های شهری و الگوهای توسعه فیزیکی شهر، توجه به مخاطرات و پی‌جویی بسترهای عاری از مخاطره برای کاهش آسیب‌پذیری جمعیت و توسعه‌های آتی، امری ضروری است (معمدی‌نیا، ۱۳۸۹: ۱۵۴).

گسترده‌گی به‌منزله پدیده‌ای غالب در بیشتر شهرها ایجاد شده است و با ویژگی‌های پراکندگی و تراکم کم، اراضی بیشتری را نسبت به شهرهای متراکم و فشرده اشغال می‌کند (Bullard et al., 2000: 127)؛ با وجود اینکه مناطق انسان‌ساخت فقط ۳ درصد سطح کره زمین را شامل می‌شود، در مقیاس جهانی و محلی آثار مهمی بر شرایط محیطی داشته‌اند (Hirold et al., 2003: 286-302)؛ برای نمونه تجاوز مناطق شهری به زمین‌های کشاورزی عواقب زیست‌محیطی بسیار نامطلوبی در پی داشته است؛ مانند بیابان‌زایی و فرسایش خاک؛ بنابراین داشتن اطلاعات به‌روز و درست از تغییر کاربری اراضی برای درک و مدیریت پیامدهای چنین تغییراتی لازم است (Giri et al., 2005: 123-132).

اهداف و پرسش‌های پژوهش

در سال‌های اخیر مساحت شهر قائن به‌طور چشمگیری افزایش یافته است؛ گسترش پراکنده شهر پیامدهای مختلف اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی را برای شهر در پی داشته است؛ بنابراین هدف از این مطالعه، بررسی توسعه شهر قائن در سال‌های اخیر با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و پرسش‌های اصلی پژوهش به شرح زیر است:

- ۱- توسعه فضایی شهر قائن در جهت تغییر کاربری اراضی بوده است؟
- ۲- جهت توسعه مناسب شهر قائن به‌لحاظ مخاطرات ژئومورفولوژی کدام سمت است و کدام جهت گسترش شهر برای آینده مناسب است؟

پیشینه پژوهش

آلانسی و همکاران^۱ (۲۰۰۹) مخاطرات زمینی حاصل از توسعه شهری را در حوزه آبریز مالزی با استفاده از تکنیک GIS بررسی کردند.

ربیعی و همکاران (۱۳۸۴) در پژوهشی با عنوان «کشف و بازیابی تغییرات کاربری و پوشش اراضی شهر اصفهان به کمک سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای لندست سال‌های ۱۹۹۰-۱۹۹۸ و GIS»، تغییرات کاربری و پوشش اراضی را با تأکید بر گسترش افقی شهر اصفهان ارزیابی کردند.

شریفی‌کیا و همکاران (۱۳۸۹) تحلیل فضایی مخاطرات ژئومورفولوژیکی ناشی از توسعه فیزیکی شهر ماه‌نشان را مدنظر قرار دادند. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد بخش عمده بستر فیزیکی شهر ماه‌نشان در معرض خطر ناشی از مخاطرات قرار دارد؛ به‌طوری که ۵۱ درصد مساحت این شهر در منطقه خطر زیاد واقع شده است.

محمداسماعیل (۱۳۸۹) پایش تغییرات کاربری اراضی کرج را با استفاده از تکنیک سنجش از دور مدنظر قرار داده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد وسعت اراضی مسکونی ساخته‌شده در تصویر سال ۱۹۸۷ شامل شهر کرج و آبادی‌های پراکنده در اطراف آن، تقریباً ۶۰۳۲/۳ هکتار بوده و در تصویر سال ۲۰۰۲ بر مناطق شهری افزوده شده است؛ زمانی که شهر کرج به شهر بزرگ و آبادی‌های آن به شهرهای کوچک تبدیل شده‌اند.

ستایشی‌نسر و همکاران (۱۳۹۲) تنگناهای ژئومورفولوژی و تأثیر آن را بر توسعه فیزیکی شهر با استفاده از GIS و روش AHP بررسی کرده و به این نتیجه رسیده‌اند که شمال غرب و غرب شهر، مکان‌های کاملاً مناسب و شرق شهر، مکان‌های کاملاً نامناسب برای توسعه فیزیکی شهر هستند.

روستایی و همکاران (۱۳۹۳) «سنجش فضایی گسترده‌ی شهری را با تأکید بر تغییرات کاربری اراضی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای چندزمانه؛ مطالعه موردی: ارومیه» مدنظر قرار داده‌اند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد طی دوره ۱۳۶۳ تا ۱۳۹۰، ۱۷۱۸۸/۵۶ هکتار از اراضی شهر ارومیه تغییر کاربری داده و بیشترین تغییر کاربری اراضی در اراضی کشاورزی آبی با کاهش ۷۶۷۲/۴۱ هکتار صورت گرفته است. همچنین بررسی‌ها نشان می‌دهد در سال ۱۴۰۰، حدود ۲۴۰۸/۵۵ هکتار به اراضی ساخته‌شده اضافه خواهد شد. این امر به تغییر کاربری اراضی در شهر ارومیه و ناپایداری شهری در توزیع بهینه خدمات و دسترسی به امکانات زندگی برای ساکنان شهر خواهد انجامید.

نیکخو و همکاران (۱۳۹۴) در مطالعه‌ای تحولات کاربری اراضی شهر ملایر را با بهره‌گیری از سنجش از دور بررسی کرده‌اند. نتایج نشان داد تغییرات چشمگیری در کاربری‌های اراضی محدوده مطالعاتی در یک بازه زمانی ۲۸ ساله روی داده است که پیرو آن، اراضی مسکونی و کشاورزی آبی به میزان ۲/۱۹ و ۴/۳۶ درصد افزایش و کشاورزی دیم و مراتع به میزان ۲/۳۸ و ۶/۸ درصد کاهش یافت.

حاتمی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۶) الگوی گسترش فیزیکی شهر خرم‌آباد را با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدن و جهات بهینه گسترش آن را با استفاده از مدل AHP تحلیل و تعیین کرده‌اند. یافته‌های پژوهش حاکی از مکان‌یابی توسعه آتی شهر به سمت جنوب خرم‌آباد است.

^۱ Alansi et al

احمدی (۱۳۹۶) «محدودیت‌های توسعه فیزیکی شهرها، مطالعه موردی: شهر سردشت» را بررسی کرده است. نتایج به دست آمده بیان‌کننده آن است که شهر سردشت به لحاظ موقعیت قرارگیری جهت توسعه با محدودیت زیادی از سه جهت جغرافیایی غرب، شمال و شرق مواجه است و از جهت جنوب نیز توسعه فیزیکی روی زمین‌های کشاورزی و باغ‌ها صورت گرفته است. همچنین نتایج نشان می‌دهد از مجموع حدود ۳۱۲/۶ هکتار، ۸/۵۹ درصد محدوده مکان‌های کاملاً مناسب و ۳۶/۰۸ درصد محدوده کاملاً نامناسب را شامل می‌شود.

روش‌شناسی پژوهش

در این پژوهش از تصاویر سنجنده ETM مربوط به سال‌های ۲۰۰۰ (۱۳۷۹) و ۲۰۱۰ (۱۳۸۹) و سنجنده OLY مربوط به سال ۲۰۱۷ (۱۳۹۶) و ماهواره لندست استفاده شده است. لایه‌های فاصله از گسل و لیتولوژی از نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ ایران و لایه فاصله از آبراهه از لایه DEM تهیه شد که به منظور بررسی مخاطرات و نقش آن بر توسعه فیزیکی شهر به کار رفتند. تاریخ تصاویر به ترتیب ۲۰۰۰/۵/۲۸، ۲۰۱۰/۵/۲۴ و ۲۰۱۷/۱۱/۲۷ است. برای کاهش خطاهای مربوط به تصاویر ماهواره‌ای، تصاویر ماهواره‌ای لندست تصحیح هندسی و رادیومتریک شد. سپس محدوده پژوهش از تصاویر جدا، اطلاعات ماهواره‌ای با روش نظارت شده طبقه‌بندی و برای رده‌بندی پیکسل‌ها از نمونه‌های آموزشی استفاده شد. بدین صورت که با تعریف پیکسل‌های مشخص از تصویر برای هر یک از کلاس‌ها، عمل طبقه‌بندی در قالب کلاس‌های آموزشی در نظر گرفته شده انجام می‌شود. برای طبقه‌بندی از الگوریتم نظارت شده (حداکثر مشابهت) استفاده شده است. در این روش ارزش هر پیکسل ناشناخته براساس واریانس و کواریانس آن طبقه‌بندی و سپس واکنش طیفی ویژه آن تجزیه و تحلیل می‌شود. فرض بر این است که توزیع داده‌های هر طبقه براساس توزیع نرمال در اطراف پیکسل میانگین آن طبقه قرار گرفته است. در عمل واریانس و کواریانس میانگین طبقه مختلف هر تصویر ماهواره‌ای برای طبقه‌بندی پدیده‌ها محاسبه می‌شود تا هر یک از پیکسل‌ها به طبقه‌ای تعلق یابد که حضورش در آن طبقه احتمال بیشتری دارد. در ادامه برای پی‌بردن به تغییرات صورت‌گرفته در کاربری اراضی محدوده پژوهش (شهر قائن) شامل کاربری‌های باغ‌ها و زمین‌های کشاورزی، محدوده‌های ساخته شده، اراضی بایر و مراتع، مدل زنجیره مارکوف به کار رفته است.

مدل زنجیره مارکوف و CA مارکوف

زنجیره‌های مارکوف، یک روش ریاضی و احتمالاتی است. درواقع مدل زنجیره‌ای مارکوف به صورت فرایندی تصادفی عمل می‌کند که در آن وضعیت آینده یک پیکسل فقط به وضعیت پیشین آن بستگی دارد و براساس آن پیش‌بینی می‌شود. نتیجه مستقیم حاصل از این مدل، ماتریس احتمال انتقال است؛ اما در این مدل هیچ درک جغرافیایی به دست نمی‌آید و در پایان مدل‌سازی نقشه واحدی تولید نمی‌شود که نشان‌دهنده توزیع مکانی کلاس‌ها باشد. برای رفع این مشکل در دهه ۱۹۵۰، مدل CA مارکوف را جان وان نیومن^۱ برای اضافه کردن مشخصه مکانی به

^۱ Janvan new man

مدل مارکوف طراحی کرد (Fan et al., 2008: 127- 147). پیش‌بینی در مدل مارکوف با استفاده از رابطه ۱ محاسبه می‌شود.

$$S(t+1) = P_{ij} \times s(t) \quad \text{رابطه (۱)}$$

در این رابطه $s(t)$ و $S(t+1)$ ، حالت‌های سیستم در زمان t و $t+1$ هستند و P_{ij} ماتریس احتمال انتقال در یک حالت است که با رابطه ۲ محاسبه می‌شود.

$$P_{ij} = \begin{pmatrix} p_{11} & p_{12} & \dots & p_{1n} \\ p_{21} & p_{22} & \dots & p_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ p_{n1} & p_{n2} & \dots & p_{nn} \end{pmatrix} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در زنجیره مارکوف از کلاس‌های پوشش به‌مثابه حالت یا همان وضعیت‌های زنجیره استفاده شده است. در این تحلیل همواره از دو نقشه رستری استفاده می‌شود که «مدل» نامیده می‌شوند؛ علاوه بر این دو نقشه فاصله زمانی بین دو تصویر و فاصله زمانی پیش‌بینی در افق ۱۴۰۱ نیز در مدل CA مارکوف در نظر گرفته می‌شود. خروجی مدل مارکوف نیز شامل احتمال تبدیل وضعیت و ماتریس مساحت‌های تبدیل‌شده در هر کلاس و در نهایت تصاویر احتمالاً شرطی برای تبدیل کاربری‌های مختلف است. همین‌طور در این پژوهش برای اعتماد به طبقه‌بندی صورت گرفته از شاخص کاپا استفاده شده است. شاخص کاپا از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$Kappa_{aaaa} = \frac{P_0 - P_C}{1 - P_C} * 100 \quad \text{رابطه (۳)}$$

P_0 : درستی مشاهده شده

P_C : توافق مورد انتظار

نتایج دقت طبقه‌بندی

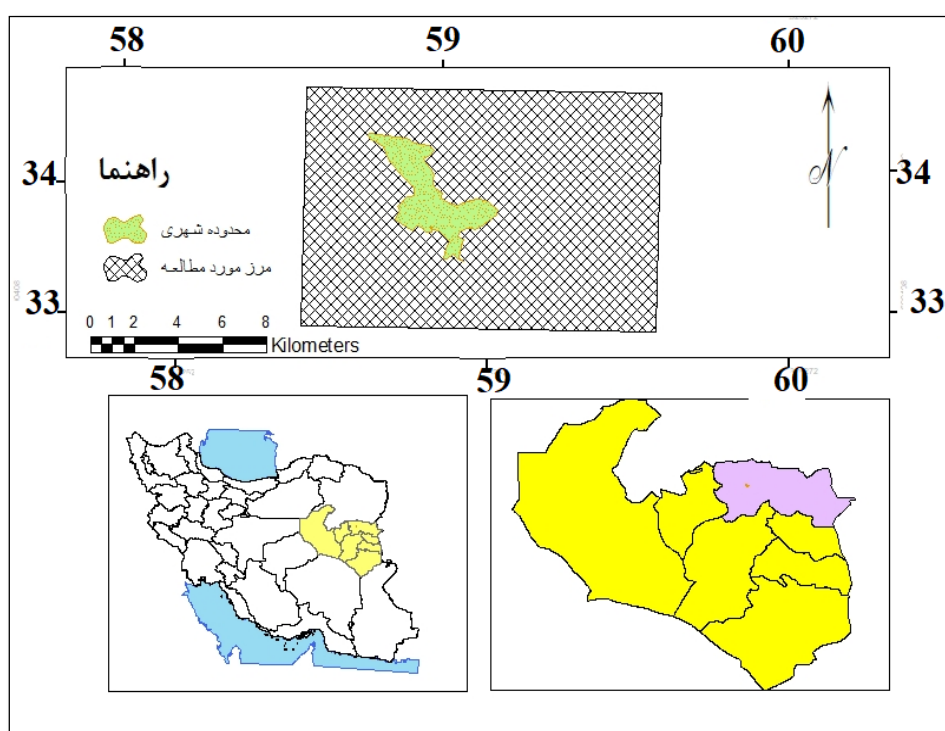
یکی از پرکاربردترین روش‌های ارزیابی صحت طبقه‌بندی، محاسبه ماتریس خطاست که کاربرد فراوانی دارد. پس از طبقه‌بندی تصاویر، شاخص کاپا و صحت کلی نقشه‌های طبقه‌بندی شده براساس ماتریس خطا محاسبه شد. این مقادیر نشان می‌دهد طبقه‌بندی و انواع طبقات کاربری زمین با یکدیگر توافق خوبی دارند. جدول (۱)، ارزیابی صحت طبقه‌بندی تصاویر ماهواره‌ای را نشان می‌دهد. براساس این جدول دقت کلی بیش از ۹۰ درصد و شاخص کاپا بین ۰/۸۸ تا ۰/۹ است.

جدول- ۱: ارزیابی صحت طبقه‌بندی تصاویر ماهواره‌ای

سال	تصویر	شاخص کاپا	ضریب صحت
۱۳۷۸	ETM	۰/۹۰	۹۲/۵۴
۱۳۸۹	ETM	۰/۸۹	۰/۹۴
۱۳۹۶	OLI	۰/۸۸	۰/۹۱

محدوده پژوهش

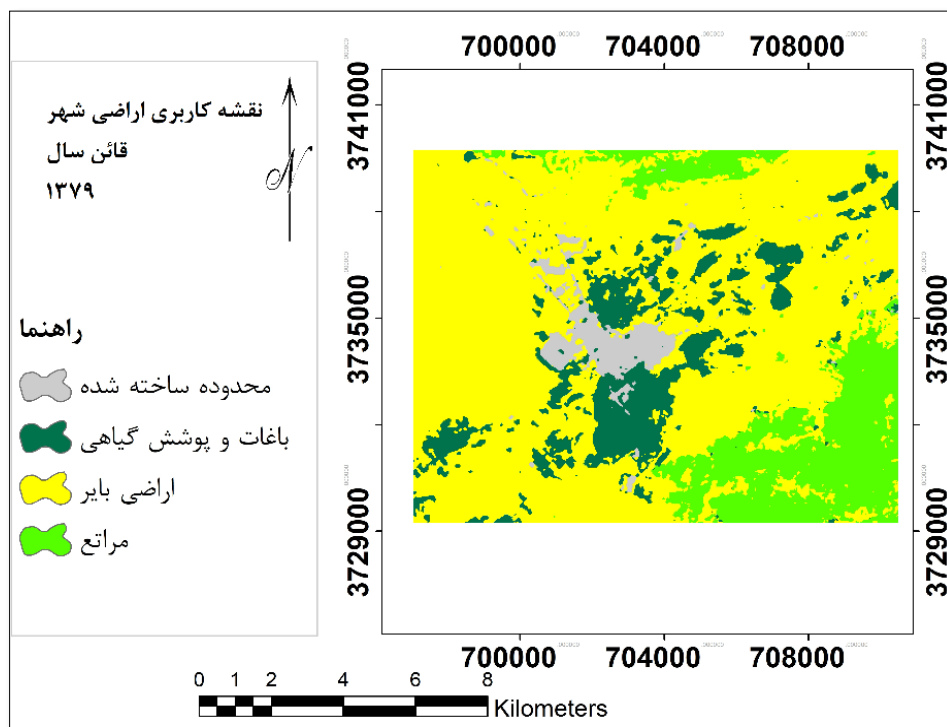
شهر قائن، مرکز شهرستان قائنات، بر دشت قائن قرار دارد. شهر قائن در مسیر بزرگراه آسیایی، مشهد به زاهدان و چابهار (کریدور شمال - جنوب شرق کشور) قرار گرفته و از سطح دریا ۱۴۴۰ متر بلندی، تا مرز افغانستان ۱۸۰ کیلومتر، از دو شهر بیرجند و گناباد ۱۰۰ کیلومتر و از تهران ۱۳۰۰ کیلومتر فاصله دارد. این شهر در ۳۷۲ کیلومتری جنوب مشهد واقع شده است. رشته‌کوه قهستان در غرب و شاسکوه و آهنگران در شرق آن سر بر آسمان ساییده‌اند و بلندترین قله منطقه کمر سرخ با ۲۸۴۲ متر در نیم‌بلوک و پست‌ترین نقطه با ۶۱۰ متر در پترگان قرار دارد. برپایه سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۹۵، جمعیت این شهر ۴۲۳۲۳ نفر (در ۱۱۹۲۰ خانوار) بوده است.

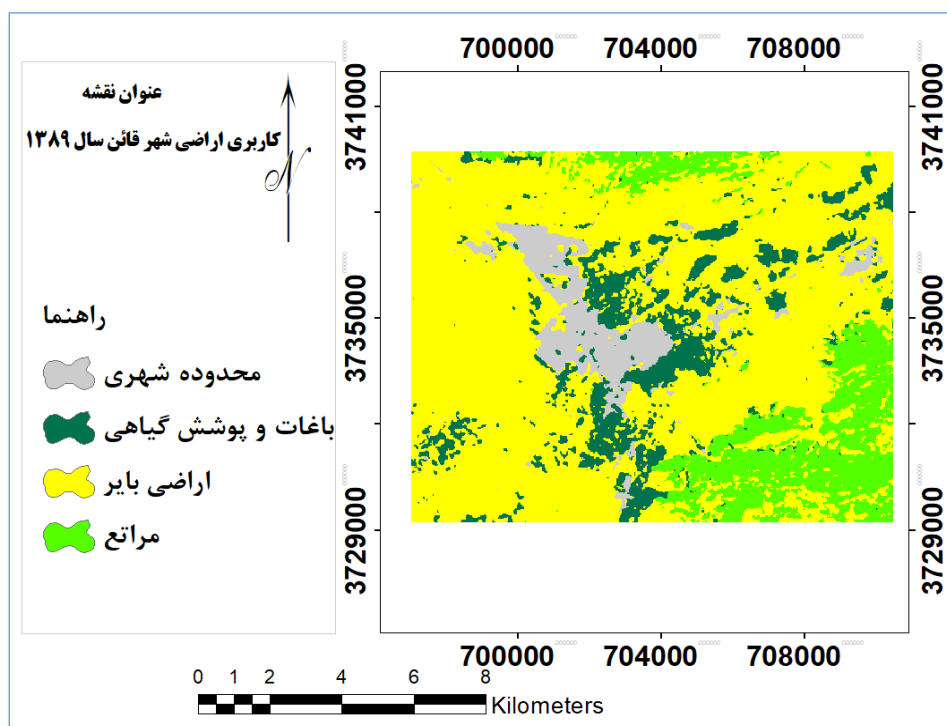
شکل - ۱: موقعیت شهر قائن

یافته‌های پژوهش

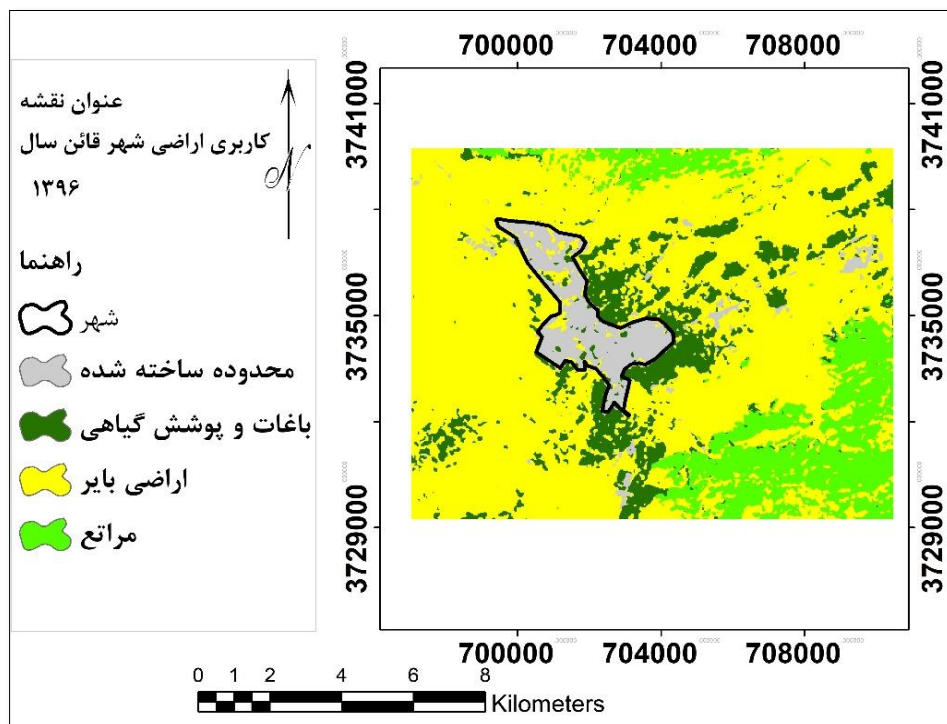
بررسی توسعه شهر طی سال‌های مختلف ناشی از افزایش جمعیت است. از سویی این توسعه باید از مخاطرات ژئومورفولوژیکی به دور باشد؛ اما بیشتر برنامه‌ریزی‌ها برای توسعه اصولی نیست و همین برنامه نادرست، خطر بروز حوادث پیش‌بینی‌ناپذیر را گسترش می‌دهد. با بررسی نقشه‌های کاربری اراضی و مخاطرات ژئومورفولوژی شهر قائن، تغییرات مربوط به سال‌های مختلف و همچنین بروز خطرات پیش رو را در محدوده به‌طور وسیع ارزیابی می‌کنیم. نقشه‌های (۲)، (۳) و (۴) به ترتیب نشان‌دهنده تغییرات کاربری اراضی محدوده شهر قائن در ۴ کلاس (محدوده ساخته‌شده، باغ‌ها و اراضی کشاورزی، اراضی بایر و مراتع) است.

شکل - ۲: نقشه پوشش زمین در شهر قائن در سال ۱۳۷۹

شکل - ۳: نقشه پوشش زمین در شهر قائن در سال ۱۳۸۹

شکل - ۴: نقشه پوشش زمین در شهر قائن در سال ۱۳۹۶

با بررسی این نقشه‌ها مشخص شد در سه بازه زمانی ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶، بیشترین تغییرات به محدوده‌های ساخته شده (مسکونی) مربوط است. با توجه به تغییرات شهر در سال ۱۳۷۹ و ۱۳۹۶، بیشترین رشد شهر در جهت غرب و شمال غربی و به مقدار کمتری در جهت جنوب روی داده است. از آنجا که بیشترین رشد در باغ‌ها، مراتع و کشاورزی رخ داده، تغییرات کمی در اراضی بایر ایجاد شده است. با توجه به خروجی نقشه‌ها در سه بازه زمانی ۱۳۸۹، ۱۳۷۹ و ۱۳۹۶ مشخص شد بیشترین تغییرات کاربری به محدوده‌های ساخته شده بر اثر ساخت و ساز بی‌رویه به‌ویژه در بازه زمانی ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۶ در شهر قائن مربوط است که نتیجه آن از بین رفتن سایر کاربری‌ها بوده است.

ماتریس تبدیل وضعیت

با استفاده از نقشه‌های پوشش زمین به دست آمده برای هر دوره ماتریس، تبدیل وضعیت کلاس‌های پوشش زمین بین دو دوره زمانی محاسبه شده است. از نقشه‌های پوشش سال ۱۳۷۹ و ۱۳۸۹، ماتریس تبدیل وضعیت اول و از نقشه‌های پوشش سال ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۶، ماتریس تبدیل وضعیت دوم به دست آمده است. این ماتریس‌ها حاوی اطلاعات و تبدیل هر کلاس به سایر کلاس‌هاست و در نهایت مساحت کاربری‌ها در بازه زمانی ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۶ در شهر قائن مشخص شد. ماتریس مساحت انتقال نشان‌دهنده میزان مساحتی است که از هر کلاس به کلاس دیگر تغییر کاربری می‌دهد.

جدول- ۲: ماتریس مساحت انتقال وضعیت بین سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۹ (به مترمربع)

مراتع	اراضی بایر	باغ‌ها و کشاورزی	محدوده ساخته شده	پوشش زمین
۳۶	۲۸۱۲	۸۲۰	۵۲۰۳	محدوده ساخته شده
۴۹۰	۷۳۷۳	۱۴۱۷۷	۴۰۸	باغ‌ها و کشاورزی
۵۰۳۸	۹۰۰۷۵	۵۰۷۹	۱۰۶۷	اراضی بایر
۱۹۰۶۸	۴۴۹۰	۵۸۴	۸۰	مراتع

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

بین سال‌های ۱۳۷۹ و ۱۳۸۹ ماتریس انتقال وضعیت برحسب مترمربع نشان‌دهنده این است که بیشترین تغییرات در تبدیل اراضی بایر به باغ‌ها و کشاورزی و همچنین باغ‌ها و کشاورزی به بایر رخ داده است. در محدوده شهر قائن بیشتر زمین‌های کشاورزی به کشت زعفران اختصاص دارد؛ بنابراین انتقال وضعیت در این دوره بین اراضی بایر به کشاورزی و برعکس تغییر می‌کند و همچنین در همین بازه زمانی مراتع به اراضی بایر تبدیل شده‌اند.

جدول- ۳: ماتریس احتمال انتقال وضعیت بین سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۹ (به مترمربع)

مراتع	اراضی بایر	باغ‌ها و کشاورزی	محدوده ساخته شده	پوشش زمین
۰/۲	۰/۱۷۹	۰/۵۲	۰/۳۳۲	محدوده ساخته شده
۰/۳۱	۰/۴۷۰	۰/۹۰۴	۰/۲۶	باغ‌ها و کشاورزی
۰/۳۲۱	۰/۵۷۴۵	۰/۳۲۴	۰/۶۸	اراضی بایر
۰/۱۲۱۶	۰/۲۸۶	۰/۳۷	۰/۵	مراتع

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

ماتریس احتمال انتقال، احتمال تغییر هر کلاس به کلاس دیگر را مشخص می‌کند. براساس جدول (۳) بیشترین احتمال انتقال کاربری‌ها در بازه زمانی ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۹ به تبدیل اراضی بایر به باغ‌ها و کشاورزی (و برعکس) و مرتع مربوط بوده است.

جدول- ۴: ماتریس مساحت انتقال وضعیت بین سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۶ (به مترمربع)

مراتع	اراضی بایر	باغ‌ها و کشاورزی	محدوده ساخته شده	پوشش زمین
۷۸	۲۴۵۵	۵۷۷	۷۴۶۹	محدوده ساخته شده
۱۴۴۴	۴۲۴۶	۱۳۹۰۳	۴۶۲	باغ‌ها و کشاورزی
۶۴۶۳	۸۹۷۱۱	۷۲۹۹	۹۲۸	اراضی بایر
۱۶۲۳۷	۴۸۴۷	۶۶۹	۱۲	مراتع

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

با توجه به جدول (۴) محدوده ساخته شده شهر قائن از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۶ روندی افزایشی داشته و توسعه شهری آن به صورت گسترده و افقی است؛ به طوری که محدوده ساخته شده در سال‌های ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶ به ترتیب ۶۰۸/۲۲، ۷۹۸/۳۹ و ۹۵۲/۱۱ هکتار بوده که در حدود ۳۴۴ هکتار به مساحت ساخته شده اضافه شده و

بالعکس از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۶ به دلیل توسعه شهر، از مساحت اراضی باغ‌ها و کشاورزی، اراضی بایر و مراتع کاسته شده است.

جدول - ۵: ماتریس احتمال انتقال وضعیت بین سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۶ (به مترمربع)

مراتع	اراضی بایر	باغ‌ها و کشاورزی	محدوده ساخته شده	پوشش زمین
۰/۵	۰/۱۵۷	۰/۳۷	۰/۴۷۶	محدوده ساخته شده
۰/۹۲	۰/۲۷۱	۰/۸۸۷	۰/۲۹	باغ‌ها و کشاورزی
۰/۴۱۲	۰/۵۷۲۱	۰/۴۶۵	۰/۵۹	اراضی بایر
۰/۱۰۳۶	۰/۳۰۹	۰/۴۳	۰/۱	مراتع

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

با توجه به خروجی‌های جدول (۵) مشخص شد بیشترین احتمال انتقال کاربری‌ها به ترتیب در بازه زمانی ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۶ به احتمال تغییر باغ‌ها و کشاورزی به اراضی بایر (و برعکس) و تبدیل مرتع به بایر مربوط بوده است. با توجه به جدول (۵)، محدوده ساخته شده شهر قائن از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۶ روندی افزایشی داشته است. توسعه شهری قائن به صورت گسترده و افقی است؛ به طوری که محدوده ساخته شده شهر قائن در سال‌های ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶ به ترتیب ۶۰۸/۲۲، ۷۹۸/۳۹ و ۹۵۲/۱۱ هکتار بوده که حدود ۳۴۴ هکتار به مساحت ساخته شده قائن اضافه شده است؛ بالعکس از سال ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۶ از مساحت اراضی باغ‌ها و کشاورزی، اراضی بایر و مراتع کاسته شده که به دلیل توسعه شهری قائن بوده است.

جدول - ۶: مساحت زمین در سال ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶ (به مترمربع)

ردیف	پوشش زمین	۱۳۷۹	۱۳۸۹	۱۳۹۶
۱	محدوده ساخته شده	۶۰۸۲۲۰۰	۷۹۸۳۹۰۰	۹۵۲۱۱۰۰
۲	باغ‌ها و کشاورزی	۱۸۵۹۴۰۰۰	۲۰۲۰۳۲۰۰	۱۸۰۴۹۵۰۰
۳	اراضی بایر	۹۴۲۷۵۰۰۰	۹۱۱۳۳۱۰۰	۹۳۹۶۰۹۰۰
۴	مراتع	۲۲۱۶۸۸۰۰	۲۱۷۹۹۸۰۰	۱۹۵۸۸۵۰۰

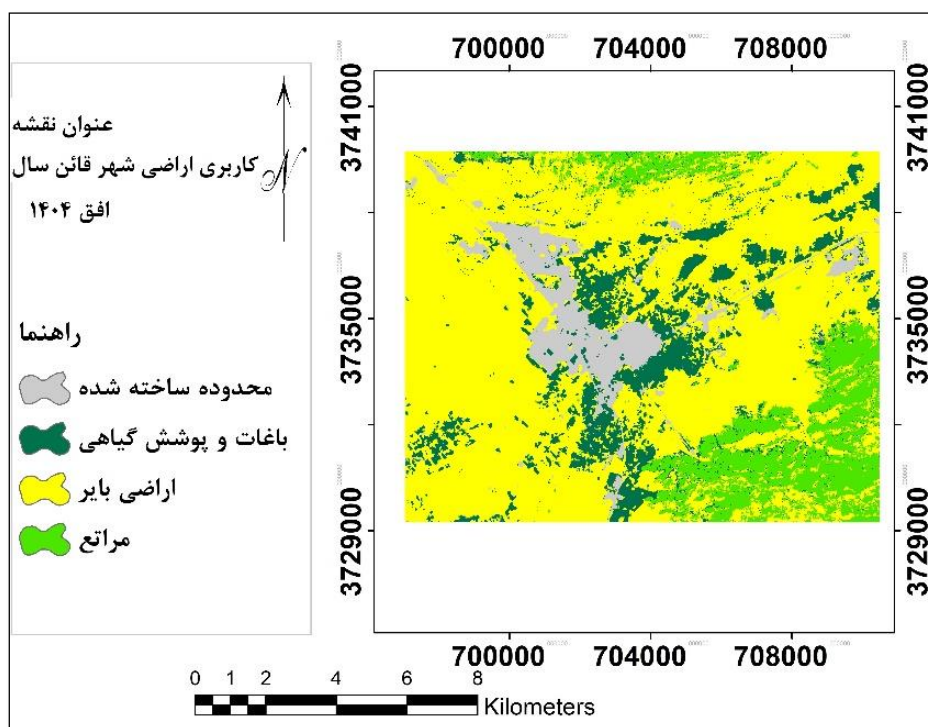
منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

جدول ۶ مساحت هر کاربری را در سال‌های ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶ نشان می‌دهد. براساس این جدول مساحت محدوده شهری از سال ۱۳۷۹ نسبت به سال ۱۳۹۶ کاهش پیدا کرده است. کاربری‌های باغ‌ها و کشاورزی و اراضی بایر نیز به صورت مخالف کم و زیاد شده‌اند. در بازه زمانی ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۹، باغ‌ها و کشاورزی زیاد و اراضی بایر کم شده است؛ در صورتی که در دوره ۱۰ ساله بعدی مساحت باغ‌ها و کشاورزی کم و اراضی بایر زیاد شده است. علت این تغییرات، نوع کشاورزی منطقه قائن است. عمده فعالیت کشاورزی شهرستان قائن به صورت کشت زعفران است. این محصول در حد ۷ تا ۱۰ سال در یک زمین پایداری دارد؛ اما پس از این مدت باید پیاز زعفران را از زمین خارج کرد و به زمین استراحت داد تا برای کشت بعدی آماده شود؛ به همین دلیل زمین‌ها به صورت تناوبی بین کشاورزی و

بایر جابه‌جا می‌شوند. اراضی مسکونی در سال ۱۳۹۶ به بیشترین حد خود می‌رسند، اما کاهش باغ‌ها و زمین‌های بایر و مراتع نامحسوس است.

پیش‌بینی کلاس‌های کاربری در سال ۱۴۰۴

برای پیش‌بینی تغییرات صورت‌گرفته در کلاس‌های یاد شده از مدل زنجیره مارکوف استفاده شده است. در این مدل، کلاس‌های طبقه‌بندی به مثابه وضعیت‌های زنجیره به کار گرفته شده است. همچنین ماتریس مساحت انتقال نشان‌دهنده مقدار مساحتی از کاربری است که به کاربری دیگر در بازه زمانی ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۶ تبدیل شده است. براساس خروجی جدول‌ها و استفاده از مدل زنجیره مارکوف، مساحت ۴ کلاس کاربری‌های یاد شده در افق ۱۴۰۴ مشخص شده است.

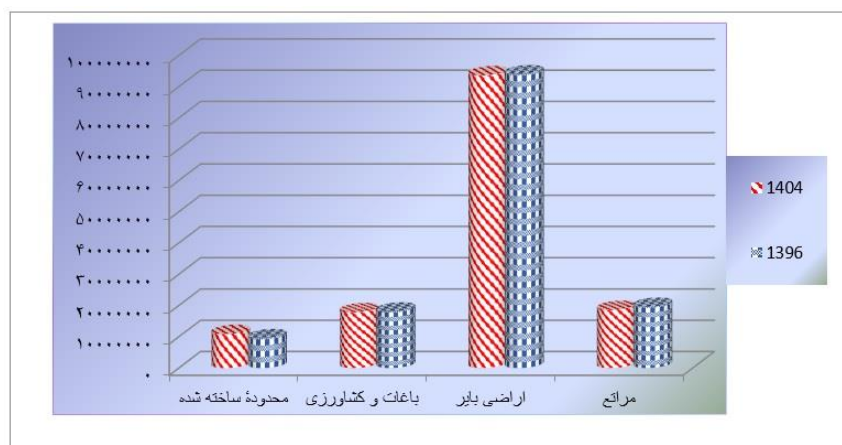
شکل - ۵: نقشه پیش‌بینی پوشش زمین در شهر قائن برای افق ۱۴۰۴

جدول - ۷: وسعت پوشش زمین در افق ۱۳۹۶ - ۱۴۰۴ (به مترمربع)

ردیف	پوشش زمین	۱۳۹۶	۱۴۰۴	افزایش تغییرات در افق ۱۴۰۴ (به درصد)
۱	محدوده ساخته شده	۹۵۲۱۱۰۰	۱۰۹۳۴۱۰۰	۱۱۴/۸۴
۲	باغ‌ها و کشاورزی	۱۸۰۴۹۵۰۰	۱۷۸۸۷۵۰۰	۹۹/۱
۳	اراضی بایر	۹۳۹۶۰۹۰۰	۹۳۶۹۰۹۰۰	۹۹/۷۱
۴	مراتع	۱۹۵۸۱۵۰۰	۱۸۶۰۷۵۰۰	۹۴/۹۹

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷

این داده‌ها وسعت کلاس‌های محدوده ساخته شده، باغ‌ها و کشاورزی، اراضی بایر و مراتع را در سال ۱۴۰۴ برای محدوده شهر قائن مشخص می‌کند. جدول (۷) وسعت کاربری‌ها را در سال ۱۳۹۶ و پیش‌بینی تغییرات آنها را در سال ۱۴۰۴ نشان می‌دهد. براساس این جدول بیشترین تغییرات در محدوده ساخته شده با ۱۱۴/۸۴ درصد رشد روی داده است و پس از آن کاربری‌های باغ‌ها و کشاورزی، مراتع و اراضی بایر به ترتیب ۹۹/۱، ۹۴/۹۹ و ۹۹/۷۱ درصد کاهش یافته‌اند. از این بین تغییرات باغ‌ها و کشاورزی و اراضی بایر محسوس نیست.

شکل - ۶: نمایش وسعت کاربری‌ها و تغییرات آنها طی سال‌های ۱۳۹۶ - ۱۴۰۴

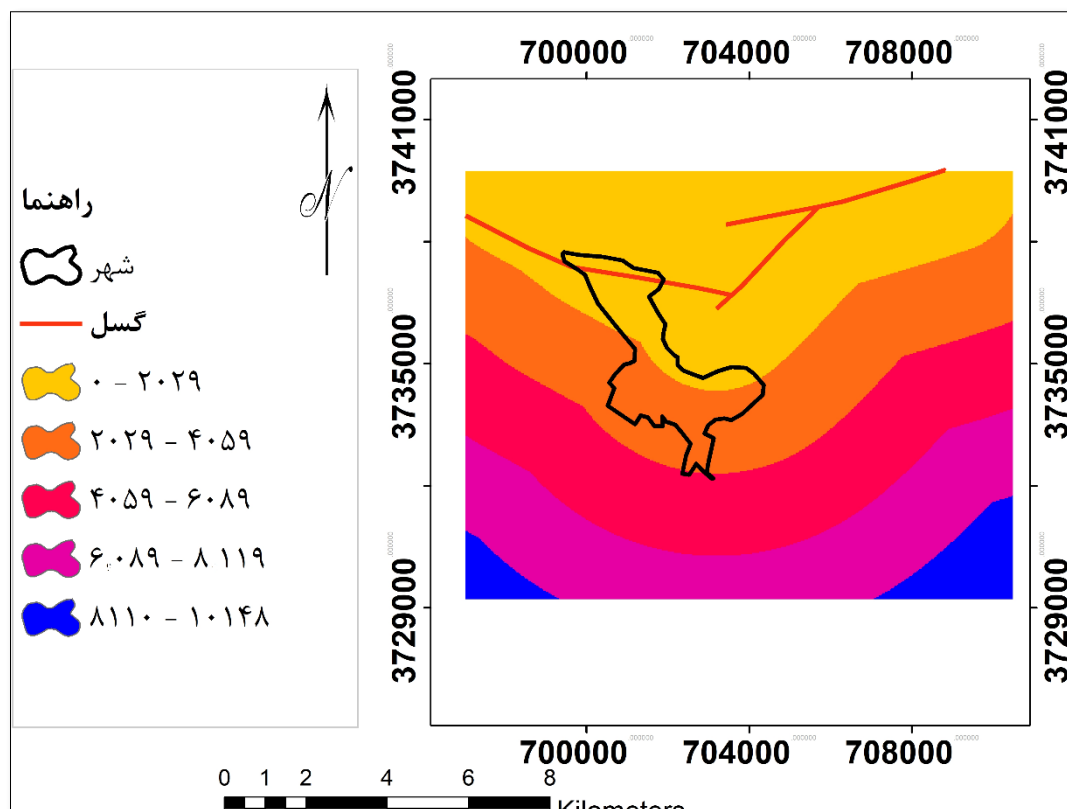
توسعه شهر در ارتباط با گسل

با توجه به اینکه مسیر گسل‌های بالقوه جزو نقاط ناپایدار زمین است و همچنین به دلیل ایجاد گسیختگی در دامنه‌ها و شکستگی در لایه‌ها و خردشدگی توده‌های سنگی، احتمالاً عامل فاصله از گسل، یکی از مهم‌ترین عوامل در ایجاد زمین‌لرزه‌ها و اشکال ژئومورفولوژیکی و محدودیت در توسعه شهر است. گسل از جمله عوامل مؤثر در ایجاد مخاطره به‌ویژه در مناطق شهری به شمار می‌رود. با توجه به ساخت‌وساز در حریم گسل، رعایت نکردن این امر ضررهای جبران‌ناپذیری به بار می‌آورد.

منطقه شرق کشور و خراسان جنوبی در بیشتر تقسیم‌بندی‌های زمین‌ساختی در حدفاصل زون ساختاری سیستان و لوت مرکزی و در محلی قرار گرفته است که این واحد در بخش شمالی با تغییر جهت به سمت باختر به صورت تداخلی وارد بلوک لوت می‌شود (خطیب، ۱۳۷۷: ۶۰). محدوده قائن با سرشاخه‌های پایانی گسل نه‌بندان با یک راستای کلی شمال غربی احاطه شده است. بدین ترتیب این پهنه به‌ویژه مناطق جمعیتی آن مانند شهر قائن به طرز چشمگیری متأثر از عملکرد گسل‌های یادشده است که از نظر لرزه‌خیزی فعالیت زیادی را نشان می‌دهند.

در این منطقه به دلیل وجود گسل‌های فعال لرزه‌زا از قبیل گسل دشت بیاض و کولی در شمال، مهم‌ترین زمین‌لرزه‌های یک قرن اخیر ایجاد شده است؛ بنابراین مؤلفه‌های بررسی لرزه‌ای و ژئوتکنیکی شرایط بسیار حیاتی و در خور تأملی دارد. بر این اساس به نظر می‌رسد انجام مطالعات بررسی خطر زمین‌لرزه و ریزپهنه‌بندی در این منطقه، امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر باشد.

در محدوده شهر قائن از سال ۲۰۰۰ به سمت ۲۰۱۷، تغییراتی در شکل شهر صورت گرفته است که وضعیت فعلی شهر را نشان می‌دهد. این گسل که زمانی با محدوده شهری قائن فاصله داشت، هم‌اکنون بر اثر گسترش ساخت‌وساز و شهرک‌سازی روی حریم آن، از میان شهرک‌های جدید ساخته شده و در حال احداث در شمال قائن عبور می‌کند. ساخت‌وسازها به‌ویژه پروژه مسکن مهر در مسیر گسل است و در فاصله کمتر از ۲۰۰۰ متری از حریم گسل قرار دارد که با تهیه نقشه پیش‌بینی، این توسعه به سمت گسل بسیار بیشتر شده است. روند توسعه شهر به سمت شمال بسیار حائز اهمیت است.

شکل - ۷: نقشه فاصله از گسل در ارتباط با توسعه شهر در سال‌های ۱۳۹۶

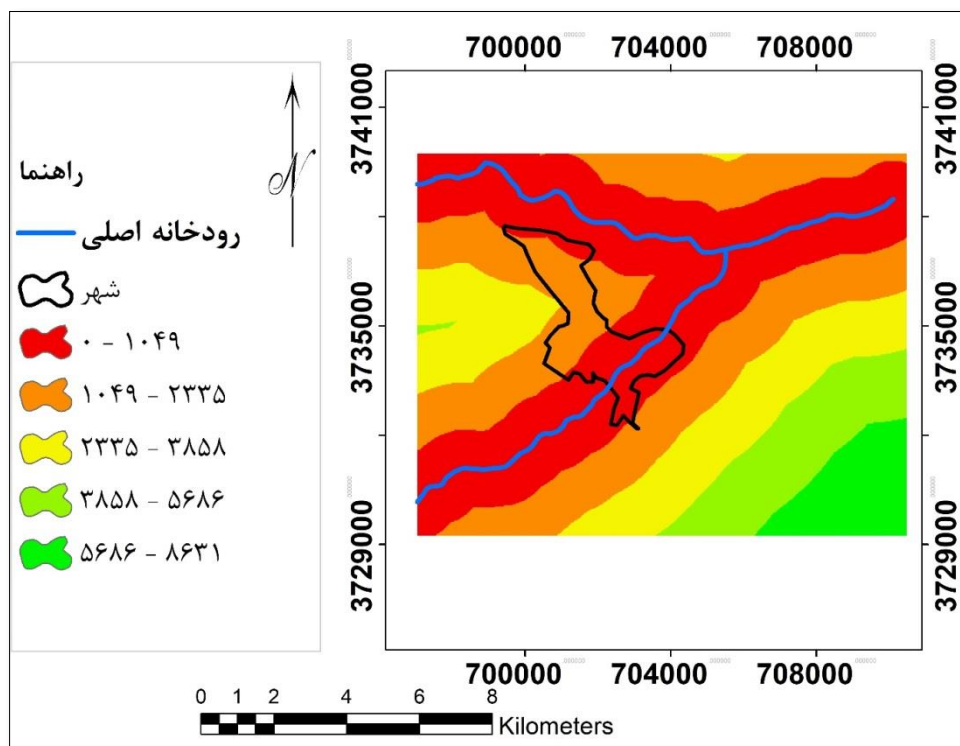
(منبع: زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ ایران)

توسعه شهر و فاصله از آبراهه

رودخانه‌ها ضمن اینکه چشم‌انداز بسیار زیبایی برای شهرها ایجاد می‌کنند، اگر حریم آنها رعایت نشود، هنگام طغیان برای ساکنان شهر خطرآفرین خواهند بود. اگر ساخت‌وساز اماکن و استقرار تأسیسات در کنار رودها با حفظ حریم و آگاهی از دوره‌های طغیان و میزان آن نباشد، تمام این سازه‌ها همواره در معرض تهدید خواهند بود (نگارش، ۱۳۸۳: ۱۳۷).

رودخانه اصلی شهر دو سرشاخه دارد؛ سرشاخه پایین‌دست که درواقع از مرکز شهر عبور می‌کند و در سال‌های اخیر به علت خشکسالی‌های پیاپی این بستر از رودخانه جدول‌بندی شده است. گاهی اوقات بارش‌های سیلابی در

منطقه روی می‌دهد و به علت اینکه بستر رودخانه به بستری سیمانی تبدیل شده است، سبب بروز خسارت بسیاری در بخش‌های مختلف شهر می‌شود؛ سرشاخه دیگر در سمت شمال منطقه قرار دارد و در سال‌های اخیر هم شهر به همین سمت توسعه می‌یابد که با ساخت و سازها در این مسیر در مواقع سیلابی، مسیر رودخانه با مشکل مواجه و حرکت آب با سرعت هرچه بیشتر سبب تخریب ساختمان‌ها و خسارات جبران‌ناپذیر حاصل از بارندگی می‌شود. از سوی دیگر علاوه بر خطرات سیل، مشکل دیگری که در نتیجه این ساخت و سازها به تدریج به بحران تبدیل می‌شود، ورود فاضلاب واحدهای مسکونی و تجاری ساخته شده در حریم رودخانه‌ها به داخل رودخانه است که مستقیماً بر سلامت محیط‌زیست و انسان‌ها تأثیر می‌گذارد. ساماندهی ساخت و سازهای جدید در حریم و بستر رودخانه‌ها و جلوگیری از آنها، برخورد قضایی با متخلفان، لای‌روبی بستر رودخانه‌ها و هدایت هوشمندانه سیلاب به محل‌های کم‌خطر مانند مخازن سد، دریاچه‌های طبیعی و اراضی کم‌خطر و پایدارسازی شیب‌ها، از جمله راهکارهایی است که به پیشگیری از وقوع خسارات ناشی از سیل می‌انجامد.

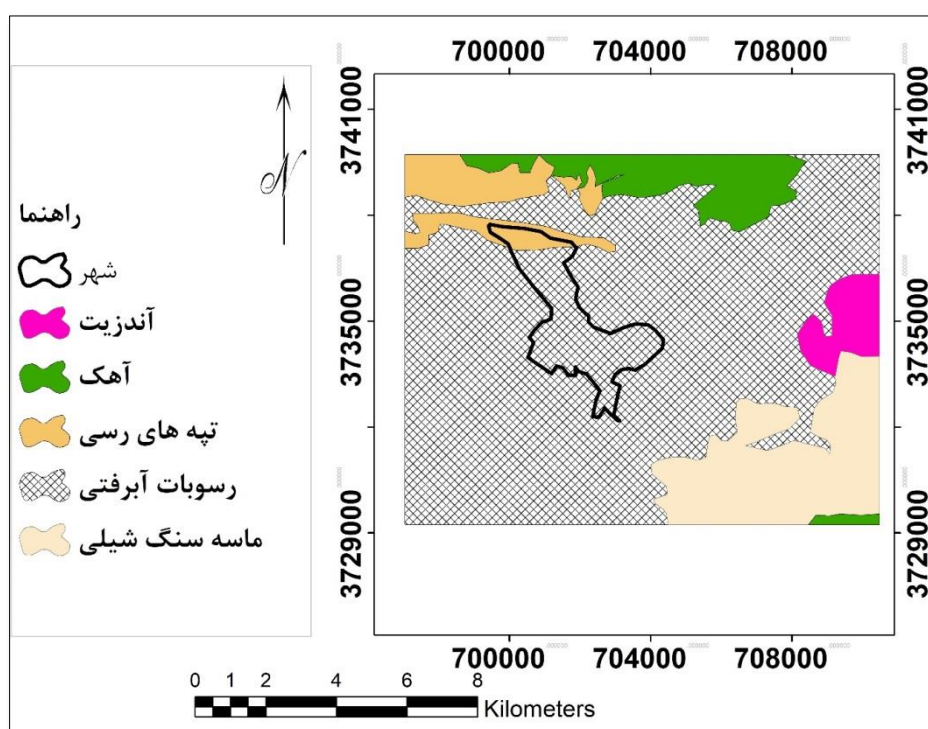

شکل - ۸: نقشه فاصله از آبراهه در ارتباط با توسعه شهر در سال‌های ۱۳۹۶

ارتباط توسعه شهر و لیتولوژی

بسیاری از پدیده‌هایی که مورفولوژی کنونی منطقه را به وجود می‌آورند، لیتولوژی خاصی دارند؛ بنابراین برای تحلیل مطلوب تحول ژئومورفولوژیکی، بررسی دقیق همه مشخصات لیتولوژیکی منطقه ضروری است (علایی طالقانی، ۱۳۸۶: ۷۲-۸۲). لیتولوژی محدوده پژوهش برای آگاهی و شناخت مخاطرات ژئومورفولوژیکی با عواملی از جمله جنس و مقاومت سازندها در برابر تغییرات ژئومورفولوژیکی و نقش آنها در جلوگیری از مخاطرات مطالعه

می‌شود. درمجموع با استناد به شکل (۹) در منطقه پژوهش، سنگ‌ها از لحاظ لیتولوژیکی به سه گروه تقسیم می‌شوند (احمدی، ۱۳۸۸: ۲۲۰)؛ سازندهای مقاوم (آندزیت، آهک، ماسه‌سنگ)، سازندهای نامقاوم (رس و مارن) و سازندهای نیمه‌مقاوم (مخروطه‌افکنه، رسوبات آبرفتی، پادگانه‌ها). بررسی ساختار لیتولوژی در محدوده شهر قائن نشان می‌دهد در بخش‌های جنوبی سازندهای آهکی ماسه‌سنگی و آندزیتی و در سمت شمال و شمال غرب شهر سازندها و تپه‌های رسی وجود دارد؛ به گونه‌ای که براساس تصاویر ماهواره‌ای در سال‌های مختلف درمی‌یابیم شهر به‌مرور زمان به سمتی توسعه می‌یابد که برنامه‌ریزی‌های ژئومورفولوژیکی روی آن اعمال نشده است. یکی از این عوامل، تپه‌های رسی است. نزدیک شدن به این تپه‌ها سبب تخریب ساختمان‌ها، گسترش گرد و غبار و بروز حوادث پیش‌بینی‌ناپذیر می‌شود.

شکل - ۹: نقشه لیتولوژی در ارتباط با توسعه شهر در سال ۱۳۹۶

نتیجه‌گیری

زندگی شهری به سرعت در سطح جهان گسترش می‌یابد و این سرعت در کشورهای در حال توسعه بسیار سریع‌تر از کشورهای توسعه‌یافته است. روند شهرنشینی در ایران بسیار سریع و شتابان است که این مسئله باعث بروز مشکلات و معضلاتی شده است. توسعه افقی شهرها موجب انهدام اراضی اطراف شهرها و صرف هزینه‌های بسیار برای احداث شهرک‌ها و محلات می‌شود. در این زمینه توجه به ظرفیت‌های توسعه محله‌ای موجب پویایی و سرزندگی محلات قدیمی می‌شود و استفاده از الگوهای توسعه پایدار شهری از تخریب اراضی مساعد کشاورزی و تحمیل هزینه‌های گزاف جلوگیری می‌کند. شکل توسعه پراکنده شهر درمجموع نوعی رشد لجام‌گسیخته در حواشی

آن و افزایش بی‌رویه زمین‌شهری به شمار می‌رود که به کاهش تراکم جمعیت، افزایش سهم فضای باز بدون استفاده و در نتیجه گسستگی بخش‌های مختلف یک شهر، جدایی‌گزینی فضایی - اکولوژیکی، افزایش همزمان قیمت زمین و هزینه تأمین تأسیسات و تجهیزات و بسیاری مسائل و مشکلات دیگر می‌انجامد.

در این پژوهش برای بررسی تغییرات پوشش زمین در کاربری باغ‌ها، زمین‌های کشاورزی، محدوده‌های ساخته‌شده، زمین‌های بایر و مراتع با بهره‌گیری از تصاویر ماهواره‌ای در بازه زمانی سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۹۶ از روش طبقه‌بندی نظارت‌شده (الگوریتم حداکثر مشابهت) و مدل زنجیره مارکوف استفاده و تأثیر ارتباط آنها با مخاطرات ژئومورفولوژیکی (گسل، آبراهه و لیتولوژی) بررسی شد.

طی سال‌های ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶، مساحت کاربری محدوده‌های ساخته‌شده در شهر قائن افزایش داشته و این افزایش سبب نزدیک شدن شهر به سازندهای رسی، گسل‌ها و آبراهه اصلی شده است؛ به‌طوری که مساحت اراضی ساخته شده (۱۱۴٫۸۴ در صد)، باغ‌ها و زمین‌های کشاورزی (۹۹٫۱ در صد)، اراضی بایر (۹۹٫۷۱ در صد) و مراتع (۹۹٫۹۴ درصد) تغییر خواهد کرد.

با توجه به اینکه توسعه شهر قائن به صورت غیرمتمرکز بوده و باعث پراکندگی رشد شهری شده است و از سویی با نزدیک شدن به خطوط گسل و امکان بروز خطر سیل با نزدیک شدن به آبراهه و تپه‌های رسی که در شمال غرب منطقه واقع شده، بر این اساس مشخص شد در سه بازه زمانی ۱۳۷۹، ۱۳۸۹ و ۱۳۹۶، مساحت کاربری محدوده ساخته‌شده افزایش یافته و مساحت اراضی بایر و باغ‌ها و کشاورزی به صورت دوره‌ای کم و زیاد شده است. در این تناوب زمین‌هایی که کاربری کشاورزی داشته‌اند، به بایر و اراضی بایر به کشاورزی تبدیل شده‌اند. پس در کل، مساحت زمین‌های کشاورزی تغییر زیادی نکرده است. بیشترین احتمال انتقال در تمام بازه‌های زمانی، تبدیل کاربری‌های اراضی بایر و کشاورزی به یکدیگر بوده و بقیه احتمالات (مرتفع یا اراضی بایر به مسکونی) در درجه دوم قرار می‌گیرد.

در سال ۱۳۹۶ کاربری مسکونی به بیشترین مساحت خود (۹۵۲۱۱۰۰ مترمربع) رسیده است و پیش‌بینی می‌شود در سال ۱۴۰۴ به ۱۰۹۳۴۱۰۰ مترمربع برسد. گسترش افقی و توسعه فیزیکی ناموزون شهر قائن سبب نزدیک شدن به گسل اصلی در سطح محدوده سرشاخه اصلی آبراهه در شمال حوضه و نزدیک شدن به تپه‌های رسی سبب توسعه فرسایش و تخریب ساختمان‌ها با زیربنای مست می‌شود که این مخاطرات خسارات جبران‌ناپذیری را به وجود می‌آورد.

منابع

- ۱- احمدی، حسن، (۱۳۸۸)، ژئومورفولوژی کاربردی، نشر دانشگاه تهران، جلد ۱، چاپ دوم، تهران، ۶۰۰-۱.
- ۲- احمدی، شیرکوه، (۱۳۹۶)، تحلیل محدودیت‌های توسعه فیزیکی شهرها؛ مطالعه موردی: شهر سردشت، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، دوره ۱۲، شماره ۴۱، رشت، ۹۵۳-۹۷۲.

- ۳- حاتمی‌نژاد، حسین، لرستانی، اکبر، احمدی، سجاد، محمدی، مریم، (۱۳۹۶)، تحلیل الگوی گسترش فیزیکی شهر خرم‌آباد با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدن و تعیین جهات بهینه گسترش آن با استفاده از مدل AHP، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۹، شماره ۳، تهران، ۵۱۹-۵۳۷.
- ۴- خطیب، محمدمهدی، (۱۳۷۷)، هند سه پایانه گسل‌های امتداد لغز، رساله دکتری، استاد راهنما: شهریاری، سهراب، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده علوم زمین.
- ۵- ربیعی، حمیدرضا، ضیاییان فیروزآبادی، پرویز، علی محمدی، عباس، (۱۳۸۴)، کشف و بازیابی تغییرات کاربری و پوشش اراضی شهر اصفهان به کمک سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، فصلنامه برنامه‌ریزی و آمایش فضا، گلستان، دوره ۹، شماره ۴، ۷۵-۲۲.
- ۶- روستایی، شهرپور، احدنژاد روشتی، محسن، فرخی صومعه، مینا، (۱۳۹۳)، بررسی سنجش فضایی گسترده شهری با تأکید بر تغییرات کاربری اراضی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای چندزمانه؛ مطالعه موردی: ارومیه، نشریه جغرافیا و برنامه‌ریزی، دوره ۱۸، شماره ۵۰، تبریز، ۱۸۹-۲۰۶.
- ۷- ستایشی‌نثار، حسین، روستایی، شهرام، عمرانی دورباش، مجتبی، زارع‌پیشه، نرگس، (۱۳۹۳)، بررسی تنگناهای ژئومورفولوژیکی و تأثیر آن بر توسعه فیزیکی شهر با استفاده از GIS و روش AHP؛ مطالعه موردی: شهر گیوی، فصلنامه پژوهش‌های ژئومورفولوژیکی، تهران، سال ۲، شماره ۴، ۱۶-۱.
- ۸- سیف‌الدینی، فرانک، (۱۳۸۱)، فرهنگ واژگان برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای، انتشارات دانشگاه شیراز، چاپ اول، شیراز، ۵۰۷ ص.
- ۹- شریفی‌کیا، محمد، معتمدی‌نیا، منیره، شایان، سیاوش، (۱۳۸۹)، بررسی تحلیل فضایی مخاطرات ژئومورفولوژیکی ناشی از توسعه فیزیکی شهر ماه‌شان، نشریه پژوهش‌های کاربردی علوم جغرافیایی، جلد ۱۳، دوره ۴، شماره ۱۶، تهران، ۱۲۶-۱۰۵.
- ۱۰- عابدینی، موسی، مقیمی، ابراهیم، (۱۳۹۱)، نقش تنگناهای ژئومورفولوژیکی در توسعه فیزیکی کلان شهر تبریز برای استفاده بهینه، جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، دوره ۲۳، شماره ۱، اصفهان، ۱۴۷-۱۶۶.
- ۱۱- علایی طالقانی، محمود، (۱۳۸۶)، ژئومورفولوژی ایران، انتشارات سمت، چاپ اول، تهران، ۳۶۰ ص.
- ۱۲- فرید، یدالله، (۱۳۷۵)، نگرش‌های نوین در بستر جغرافیای شهری، مجله تحقیقات جغرافیایی، شماره ۳۳، تهران، ۱۴-۵.
- ۱۳- محمداسماعیل، زهرا، (۱۳۸۹)، بررسی پایش تغییرات کاربری اراضی کرج با استفاده از تکنیک سنجش از دور، مجله پژوهش‌های خاک (علوم خاک و آب)، الف، جلد ۲۴، دوره ۲۴، شماره ۱، تهران، ۸۸-۸۱.

۱۴- مختاری، داوود، (۱۳۷۹)، آسیب‌پذیری سکونتگاه‌های واقع در مسیر خطوط گسل و عمران روستایی، مجله مسکن و انقلاب، شماره ۹۱-۹۲، تهران، ۷۰-۷۴.

۱۵- معتمدی‌نیا، منیره، (۱۳۸۹)، بررسی مخاطرات ژئومورفولوژیکی ناشی از توسعه فیزیکی شهری؛ مطالعه موردی: شهر ماه‌نشان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، استاد راهنما: شریفی‌کیا، محمد، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده جغرافیا.

۱۶- نگارش، حسین، (۱۳۸۳)، کاربرد ژئومورفولوژی در مکان‌گزینی شهرها و پیامدهای آن، جغرافیا و توسعه، دوره ۱، شماره ۱، سیستان و بلوچستان، ۱۳۴-۱۵۰.

۱۷- نیکخو، نوا، ایلدرمی، علیرضا، نوری، حمید، (۱۳۹۴)، تحولات کاربری اراضی شهر ملایر با بهره‌گیری از سنجش از دور، آمایش محیط، دوره ۸، شماره ۳۰، ملایر، ۶۳-۸۶.

- 18- Alansi, A.W., Amin, M.S.M., (2009). "The Effect of Development and Land Use Change on Rainfall-Runoff and Runoff-Sediment Relationships under Humid Tropical Condition: Case Study of Bernam Watershed Malaysia", European Journal of Scientific Research, Vol 31, No 1, Pp 88-105.
- 19- Bullard, R.D., Johnson, G.S., Torres, A.O., (2000). "Sprawl City: Race, Politics, and Planning in Atlanta", Island Press, Washington, DC.
- 20- Chengtai, D., (1999). Urban geomorphology in Chinese, 391 p.
- 21- Downs, A., (1999). Some Realities about Sprawl and Urban Decline, Housing Policy Debate, Vol 10, Pp 955-974.
- 22- Ewing, R., (1997). "Is Los Angeles-Style Sprawl Desirable", Journal of the American Planning Association, Vol 1, No 63, American, Pp 107-126.
- 23- Fan, Fenglei, Wang, Yunpeng, Wang, Zhishi, (2008). Temporal and spatial change, detecting (1998-2003) and predicting of land use and land cover in Core corridor of Pearl, Pp 127-147.
- 24- Galaster, G., Hanson, R., Wolman, H., Coleman, S., and Freihage, J., (2001). "Wrestling Sprawl to the Ground: Defining and Measuring an Elusive Concept", Housing Policy Debate, Vol 12, Issue 4, Pp 681-717.
- 25- Giri, C., Zhu, Z., Reed, B., (2005), A comparative analysis of the Global Land Cover 2000 and MODIS land cover data sets, Remote Sensing of Environment, Vol 94, Pp 123-132.
- 26- Hrold, M., Goldstein, N.C., Clarke, K.C., (2003). The spatiotemporal form of urban growth: measurement, analysis and modeling, Remote Sensing of Environment, Vol 86, Pp 286-306.
- 27- Irasma Alca'ntara-Ayala, (2002). "Geomorphology Natural Hazards Vulnerability and prevention of Natural disasters in developing countries", Geomorphology, Vol 47, Pp 107-12.
- 28- Malpezzi, S., Gue, W.K., (2001). "Measuring Sptawl: Alternative Measures of Urban Form".